

Съ менъ на гиздостъ да се мѣри?
Гиздава съмъ азъ и яка . .
Ей го Слонътъ дебеляка“;
Гледайте го калтабанътъ!
Бой, — опира о таванътъ,
Снаженъ, едъръ; трупъ — грамада,
А па сякашъ нърленъ въ ада.
Нѣма руно, самъ-тамъ косъмъ,
Грозотия — да нь харосамъ :
Кожата му рѣби-рѣби ;
Онѣзъ ми ти кризи зѣби,
Онѣзи му гриви очи . .
А хоботътъ ватъ проточи . .
Да го срѣшнешъ, — бѣгай три дни;
Таквизъ дарби зли, обидни“ .

Туй Мецана щомъ изрече.

Ей и Слонътъ се испрече,
Поизгледа я на криво,
И подкачи живо-живо :
„Хей, тежко ти, Мецо глупа,
Хубоснице безобразна!
Я си вижъ ти твойта рупа,